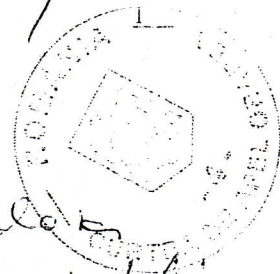

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
- Secția comercială și de
contencios administrativ și fiscal -
DOSAR Nr. /CA/2006

Coruțescu Iy
CA/FI

ca de
ca contencios
28 06 07

DECIZIA NR.172/CA/2007 - R

Sedința publică din 14 iunie 2007

PREȘEDINTE :

- judecător
- judecător
- judecător
- grefier

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

Pe rol fiind judecarea recursului în contencios administrativ declarat de pârâta **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ**, cu sediul în Oradea, str.Armatei Române, nr.4, jud.Bihor – în reprezentarea **AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR**, cu sediul în București, sector 1, str.Matei Millo, nr.13, în contradictoriu cu intimata reclamantă **SC SRL**, cu sediul în Oradea, str.

jud.Bihor și cu intimata pârâtă **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BIHOR**, cu sediul în Oradea, str.D. Cantemir, nr.2, jud.Bihor, împotriva sentinței nr. /CA din 6 martie 2007, pronunțată de Tribunalul Bihor în dosarul nr. /CA/2006, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

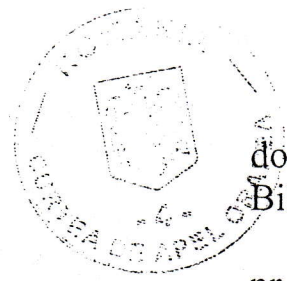
La apelul nominal făcut în ședința publică de azi se prezintă pentru recurența pârâtă Direcția Regională Vamală Cluj – în reprezentarea Autorității Naționale a Vămiror București – consilier juridic

în baza delegației de la dosar, pentru intimata reclamantă SC SRL Oradea – avocat în baza împuternicirii avocațiale nr.22 din 10 mai 2007, emisă de Baroul Bihor – Cabinetul individual și pentru intimata pârâtă Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor – consilier juridic în baza delegației nr. /CA/FI din 14.06.2007.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, învederându-se instanței că recursul este scutit de plata taxei de timbru, că intimata reclamantă SC SRL a depus la dosar întâmpinare, precum și faptul că, cauza este la primul termen de judecată în recurs, după care :

Reprezentantul recurenteii pârâte a arată că a ridicat un exemplar din întâmpinarea depusă la dosar de către intimata reclamantă.

I n s t a n ț a, comunică un exemplar din întâmpinarea depusă la dosar cu reprezentanta intimătei Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor.

Reprezentantul recurenteii pârâte depune la dosar facturile nr. și nr. , traduse din limba germană, pe care le-a comunicat și cu reprezentantul intimătei reclamante. Arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Reprezentantul intimătei reclamante arată că nu mai are alte cereri de formulat.

Reprezentanta intimătei pârâte arată de asemenea că, nu mai are alte cereri de formulat.

Nefiind alte cereri de formulat și excepții de ridicat, instanța acordă părților cuvântul asupra recursului.

Reprezentantul recurenteii pârâte solicită admiterea recursului, modificarea sentinței atacate, în sensul respingerii acțiunii reclamantei, fără cheltuieli de judecată. Învederează că, declarațiile de origine pe factură nu se referă la produsele importate, motiv pentru care acestea se consideră cu origine nedeterminată. În aceste condiții, e în temeiul art.107 din H.G. nr.1114/2004, arată că în mod corect s-a întocmit actul de control atacat, precum și obligațiile accesorii constând în penalități și dobânzi de întârziere în temeiul art.61 din Legea nr.141/1997, H.G. nr.1043/2001, O.G. nr.11/1996 și O.G. nr.61/2002.

Reprezentantul intimătei reclamante solicită respingerea recursului declarat în cauză, ca neîntemeiat și menținerea hotărârii atacate, ca fiind legală și temeinică, pentru motivele arătate în întâmpinarea depusă la dosar, cu cheltuieli de judecată în sumă de RON. Învederează că, mărfurile din DVI nr. 27.09.2004, au fost importate cu factura externă nr. din 24.09.2004. Nefiind dovedit că, declarația de origine pe factura externă, anterior menționată, ar fi emisă incorect, apreciază că, instanța de fond a constatat în mod corect nelegalitatea actelor administrative atacate, întrucât nu există dovezi necesare pentru retragerea regimului tarifar preferențial pentru bunurile importate cu acea factură externă. La întrebarea instanței, arată că, importatorul avea autorizație pentru importarea de produse din Germania.

Reprezentanta intimătei pârâte Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, arată că nu se opune la admiterea recursului.

CURTEA DE APEL
d e l i b e r â n d :

Asupra recursului în contencios administrativ de față, constată următoarele :

Prin sentința nr. /CA din 6 martie 2007, Tribunalul Bihor a admis acțiunea introdusă de reclamanta S.C. S.R.L. din Oradea str. în contradictoriu cu pârătele Direcția Regională Vamală Cluj, cu sediul în Oradea str. Armatei Române, nr.4,

Autoritatea Națională a Vămilelor din București, str. Matei Millo nr.13 sectorul 1 și Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor din Oradea str. D. Cantemir nr.2/B și în consecință a anulat procesul verbal de control nr. /CUI-SM/12.09.2006 și decizia pentru regularizarea situației nr. /CUI-SM/12.09.2006 încheiate de Direcția Regională Vamală Oradea, precum și decizia nr. 24.10.2006 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice Bihor, fără cheltuieli de judecată.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin procesul verbal de control nr. /12.09.2006, urmat de decizia nr. /12.09.2006, autoritatea vamală a anulat regimul preferențial pentru importul efectuat cu DVI nr. /27.09.2004 și a stabilit în sarcina reclamantei importatoare obligații vamale în sumă totală de RON, reprezentând taxe vamale, comision vamal, TVA în vamă, cu majorări și penalități de întârziere aferente.

Prin decizia nr. /24.10.2006, DGFP Bihor a respins contestația formulată de reclamantă împotriva măsurilor dispuse prin actele administrative fiscale sus arătate.

Instanța de fond a apreciat că, decizia de soluționare a contestației și actele administrative încheiate de organele vamale sunt netemeinice pentru următoarele considerente:

Conform DVI nr. /27.09.2004 reclamanta a importat, de la furnizorul cu sediul în Hamburg – Germania, un număr de 124 TV color, folosite și 5 frigider pentru autoturisme, folosite, pentru care a prezentat factura externă nr. /24.09.2004, menționată în DVI /2004.

În procesul verbal de control nr. și în decizia nr. /CUI - SM/12.09.2006 se face aceeași mențiune că mărfurile din DVI nr. /27.09.2004 au fost importate cu factura externă nr. /24.09.2004.

Regimul tarifar preferențial a fost acordat, la data importului, pe baza declarației de origine pe factura nr. /24.09.2004.

Din adresa nr. /CUI.11/12.07.2006 a Direcției Supraveghere și Control Vamal București și din adresa Centrului de Verificare a Originii din Munster – Germania, însoțită de tabelul cu 24 facturi cu declarații de origine emise ilegal, rezultă, că pe factura nr. /24.09.2004 declarația de origine a fost emisă ilegal, bunurile din această factură nefiind originare în sensul Protocolului nr.4 al Acordului România-U.E. (filele 55-59).

Nu există nici o comunicare din partea Direcției de Supraveghere și Control Vamal, respectiv a Administrației Vamale din Germania, care să se refere la factura externă nr. aferentă DVI nr. /2004.

Există într-adevăr mențiuni care coincid în cele două facturi, dar față de precizarea explicită din DVI și din actele ulterioare încheiate de organele vamale, în sensul că importul s-a făcut cu factura

nr. /24.09.2004, s-a apreciat că instanța nu are elementele necesare pentru a reține că factura nr. /10/2/24.09.2004 (verificată de Administrația Vamală din Germania la controlul ulterior) ar fi în fapt aceeași cu factura externă nr. /24.09.2004.

Organele de control vamal în mod netemeinic au reținut că li s-ar fi comunicat faptul că bunurile din factura externă nr. /24.09.2004 nu sunt acoperite cu dovezi de origine, comunicarea controlului ulterior referindu-se la o altă factură.

În consecință, nefiind dovedit, în condițiile prevăzute de Protocolul nr.4 la Acordul de asociere dintre România și Comunitățile Europene, că declarația de origine pe factura externă nr. /24.09.2004 ar fi fost emisă incorect, instanța a constatat nelegalitatea actelor administrative atacate întrucât nu există dovezile necesare pentru retragerea regimului tarifar preferențial pentru bunurile importate cu factura nr. /24.09.2004 aferentă DVI nr. /27.09.2004.

Împotriva acestei sentințe, a declarat recurs Direcția Regională Vamală Cluj în reprezentarea Autorității Naționale a Vămile București, solicitând modificarea sentinței, în sensul respingerii acțiunii.

În motivarea recursului arată că, factura nr. /24.09.2004 este o factură pro forma, fiind emisă de exportator cu prilejul negocierilor comerciale, ulterior fiind emisă și factura definitivă cu nr. /24.09.2004 care a fost prezentată la import. Este important pentru soluționarea cauzei faptul că există o singură marfă, cea descrisă în factura pro forma și este identică cu marfa înscrisă în factura definitivă.

Comunicarea autorității vamale germane prin care se arată că bunurile nu sunt originare comunitare în sensul Protocolului 4 se referă la bunurile importate de reclamantă, fiind irelevantă factura la care se face referire.

În atare condiții, în temeiul art.107 din H.G. nr.1114/2004 în mod corect s-a întocmit actul de control atacat precum și obligațiile accesorii, potrivit art.61 din Legea nr.141/1997, H.G. nr.1043/2001, O.G. nr.11/1996 și O.G. nr.61/2002.

Verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate cu recurs, sub aspectul motivelor invocate de recurentă se constată că, recursul este fondat.

Din traducerea facturii comerciale nr. și facturii externe nr. /30/2004, rezultă faptul că se referă la aceleași bunuri, având același preț și încheiate între aceleași părți, ambele acte purtând aceeași mențiune privind declarația exportatorului cu privire la originea preferențială UE a bunurilor.

În atare situație, comunicarea autorității vamale germane în sensul că, aceste bunuri nu sunt de origine comunitară, produce efecte asupra bunurilor chiar dacă părțile au încheiat două facturi pentru aceleași bunuri și comunicarea indică doar una din cele două facturi.

Întrucât, regimul preferențial de taxare s-a acordat pentru bunurile importate în baza unei declarații a exportatorului care ulterior s-a constatat

că nu corespunde Protocolului 4, în mod corect autoritatea vamală a recalculat taxele vamale acordate preferențial la data introducerii bunurilor în țară.

Pentru aceste considerente, urmează a se modifica sentința instanței de fond, în sensul respingerii acțiunii reclamantei.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
D E C I D E :

ADMITE ca fondat recursul declarat de recurenta **DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ** – în reprezentarea **AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR BUCUREȘTI**, împotriva sentinței nr. din 6 martie 2007, pronunțată de Tribunalul Bihor, pe care o modifică în întregime, în sensul că:

Respinge acțiunea introdusă de reclamanta SC SRL, cu sediul în Oradea, în contradictoriu cu pârâtele DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ CLUJ, cu sediul în Oradea, str.Armatei Române, nr.4, jud.Bihor, AUTORITĂȚII NAȚIONALE A VĂMILOR București, str.Matei Millo, nr.13 – sectorul 1 și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANȚELOR PUBLICE BIHOR, cu sediul în Oradea, str.D. Cantemir, nr.2/B.

Fără cheltuieli de judecată.

I R E V O C A B I L Ă.

Pronunțată în ședința publică, azi 14 iunie 2007.

PREȘEDINTE, JUDECĂTOR, JUDECĂTOR, GREFIER,

Red. dec. –

- jud. fond. –
- dact. D.F. – 2 ex.
- 21.06.2007

H. conformitate
GREFIER SECȚIE

